

det er også en forudsætning for at kunne fastholde og rekruttere folk til den offentlige sektor.

Der er tale om et historisk og strukturelt problem fra dengang, hvor velfærd nærmest var et kald, der bar lønnen i sig selv, og der er typisk tale om kvindefag. Derfor er det spørgsmål, vi diskuterer i dag, jo også et spørgsmål om mere lige løn mellem mænd og kvinder. Lønforskellen mellem mænd og kvinder i Danmark er stigende – fra 15 til 18 pct. under den nuværende regering. Internationale undersøgelser viser, at Mongoliet har overhalet Danmark i spørgsmålet om lige løn mellem mænd og kvinder, og det viser jo meget godt, hvor meget der er brug for at gøre noget på området og ikke mindst det her område.

I december lykkedes det desværre finansministeren at få Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet, der ellers har talt så varmt om en ekstra lønpulje på 5 mia. kr., til at afbalde det krav. Aftalen er det rene narreværk, fordi – og det var finansministeren inde på før – det, som ligger i aftalen, kun er det, der var aftalt i forvejen. Der er ikke én eneste ny krone, kun det, at man vil fortsætte, og så forhøjede man skønnet for, hvor meget lønreguleringen ville give for at følge med den private sektor. Men ikke én krone ekstra. Tværtimod viser vores beregninger, at selv om man så løftede lønudviklingen i skøn fra 3,25 til 4 pct., ville man blive ved med at sakke bagud i forhold til den private sektor, mens finansministeren jo lige har offentliggjort en rapport, der siger, at timelønsudviklingen på det private område i 2007 og 2008 ligger på mellem 4,6 og 4,7 pct. – altså væsentlig mere end det, man nu taler om skal indregnes på det offentlige område. Det vil sige, at man ikke engang giver noget løft; man har faktisk lavet en aftale, der betyder, at man sækker fortsat bagud i forhold til den private sektor.

Det forslag til vedtagelse, jeg senere vil læse op, vil give det alternative flertal, der forhåbentlig stadig væk er i Folketinget, mulighed for at holde deres valglofter om 5 milliarder rigtige kroner i stedet for finansministerens narreværk om bare at tage nogle penge, der er givet i forvejen, og kalde dem nye kroner.

Vi kan også sige det på den måde, at skal de offentligt ansatte, der har særlig lav løn, herunder kvindefagene, have et løft, kan det kun ske på to måder: enten ved, at man sørge for at give flere penge herfra, eller ved, at kommunerne fyrrer folk. Der er ikke andre muligheder, hvis ikke

de økonomiske rammer øges, og derfor skal der selvfølgelig flere penge til.

Det, vi siger her med 5 milliarder flere kroner, kalder man for politisk indblanding. Jamen det er jo det, der sker i forvejen, for det er Folketinget og regeringen, der beslutter rammen for økonomien for kommunerne, regionerne og de statsligt ansatte. Hvis man er så bange for, at man kan risikere politisk indblanding på det her område – hvis der er mulighed for, at finansministeren hører efter, for jeg vil gerne have et svar – kan vi så få en garanti for, at hvis der kommer en konflikt på det offentlige område, griber regeringen ikke ind og lovgiver om lønningerne på det offentlige område. Den ultimative politiske indblanding er, at Folketingets flertal lovgiver om, hvordan lønningerne skal være. Kan vi få en garanti mod det, hvis man er så bange for politisk indblanding?

Nej, selvfølgelig skal der gives penge, for ellers kan det ikke lade sig gøre at få tingene til at hænge sammen. Udviklingen er jo sådan i dag, at på virksomhedernes direktionsgange stiger lønnen 25 pct. på 1 år, der gives skattelettelse for 10 mia. kr. – det er det dobbelte af det, man har lovet at give til de offentligt ansatte, men som der ikke råd til; der er råd til de 10 mia. kr., men ikke til de 5 mia. kr. – og vi ser, at antallet af ledere inden for det offentlige vokser dramatisk. Lad os bare tage et eksempel: Kommunaldirektørernes løn er over 3 år steget med 20.000 kr. om måneden, mens pædagogmedhjælpernes løn er steget med 1.500 kr. om måneden. Det vil sige, at i kroner og øre har kommunaldirektørerne fået en lønstigning på 13 gange så meget som pædagogmedhjælperne. Det går i den forkerte retning, og vi er nødt til at gøre noget. Derfor fremsætter vi følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget erkender, at finansministerens udspil om en øget lønpulje til de offentligt ansattes overenskomstforhandlinger, som blev søsat umiddelbart før jul, i realiteten ikke tilfører overenskomstforhandlingerne nye penge, beslutter Folketinget at opfordre regeringen til at etablere en ekstraordinær varig pulje på 5 mia. kr. til fordeling blandt de lavest lønnede offentligt ansatte. Puljen fordeles af overenskomstparterne.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 16).